

INHOUD

1 (zeven korrels)	7
2 (drieënzeventig korrels)	8
Moneyfication Song	18
Bevolkingsgroei in 1972	21
Fuga van de schaamte	22
3 (vierenzeventig korrels)	23
Short Term Song	31
Fuga van de depressie of melancholie	33
Plastic in 1972	36
4 (honderd en acht korrels)	39
Dat alles wijkt als infrastructuur	41
Kleine fuga van de verwondering	45
De vier elementen als casuïstiek	47
Hastiness Song	52
Containers als testudinidae	55
Poëzie in 1972	58
Fuga van de droefenis	61

5 (honderdachtenveertig korrels)	63
Amsterdam in 1972	66
Knuppels als fiducie	70
Fuga van het verlangen	75
Plastic als utiliteit	77
Exploitation Song	82
Vergeten straat. Dubbele boekhouding	83
Fuga van de vreugde	89
6 (honderd en vijf korrels)	91
Fuga van de ontzetting	96
De lijsterbes als casus	100
Afvalverwerking in 1972	104
Estrangement Song	109
7 (één korrel)	113
Bronnenwildnis	118

- I ik verlangde dat hij wat langer, verlang jij
ook niet dat je opa nog wat langer,
of je tante, dat haar hart niet
haar kaartendelen, haar theeslurpen niet
dat al wie je liefhebt, dat ze langer
- I.I dan muggen, ik verlangde dat de muggen al lang, dat niet
lang meer de spinnen, verlang jij naar
kakkerlakken, of dat een rat op je keukenvloer
daar lang, dat de wants uit mijn bed, de wesp
uit mijn drankje, de dondervliegjes, ik verlangde
de dondervliegjes van mijn voorruit
- I.II het virus uit mijn longen, ik verlangde dat de koorts
niet langer, dat ik smakelijk onder een deken
naar de tv met een kopje thee en american cookies,
verlang jij ook niet naar thee om te genezen,
naar adem, ik verlangde dat de bladeren
niet langer het gras versmachten, dat de tuin
opgerakeld, en dan, o wat verlangde ik
naar sneeuw, naar sneeuw en thee
of neen, chocomelk slurpen verlangde ik
- I.I2 en dat mos en klaver van tussen het gras verlangde ik,
dat paardenbloemen niet langer, dat brandnetels
en distels, dat lievevrouwebedstro eventueel
maar niet hier, dat ze in een nis of berm,
weggestopt achter een beuk, waar ik niet hoeft te zijn
of gekweekt voor in de soep, maar niet langer hier,
- I.I3 ik verlangde dat mijn biefstuk iets langer, de aardpeer
iets zachter, verlang jij naar kweeperenmoes
bij de kippenboutjes, naar een peperkoeken
huisje verlangde ik, ik verlangde naar een porsche
met batterijen om de marsepeinen muren
op te rijden, ik verlangde naar
de langste afstandsbediening ooit
- I.2 en dat de muggen niet langer, dat tante
wel langer, ik verlangde eerst dat mijn mobiel
langer en nu verlang ik naar een ander,

als ik maar de camelia's in mijn tuin
kan delen, ik verlang om hem
niet met kakkerlakken, niet met spinnen,
met mensen die hartjes, ik verlang naar hartjes

- 1.21 en verlang jij dat biefstuk niet langer
van de koe, dat kippen wat vaker in de wei,
ik verlangde elk gezelschapsspel
te winnen, zoals koeien en kippen winnen
en gras even zal winnen, ook verlangde ik
dat op aarde langer, dat er geen verliezers,
dat wij wat langer samen, dat jij lang en langer
mee zal, nog lang zal je (hiep hiep hoera)

*The trouble is, we've all let ourselves become part of the killer story,
and so we may get finished along with it. Hence it is
with a certain feeling of urgency that I seek nature, subject,
words of the other story, the untold one, the life story.*
(Ursula K. Le Guin)

- 2 hiep hiep hoera rollatort het kanaal het rakelt
rimpelingen gelaten bijeen en rept zich rechtschapen in
het gareel in een groot betonnen
ledikant slaapt het tot
de storm
moeder de angst opschudt tot de
regenvlagen en
rukwinden
het kanaal uitbuiken en
moeder de angst wakker schrikt
- 2.01 en mijn kleine handen klemmen zich tot een
kom voor mijn
zelfgemaakte zoon
een onschuldige onderscheidende kom en die uitgeregende
handen vangen wat ik plassen kan en drinken zal

- 2.011 handen die ook
toiletten een ondergronds
netwerk uitgetekend en uitgekuist hebben hebben ook
een beerput uitgegraven en weer dichtgegooid aan het
eind van
het scoutskamp
- 2.012 de beerput is wat ik terugschenk aan
het bos ik graaf met
mijn handen ik wrijf mij schoon met
gras dat overvloedig naar me lacht
- 2.0121 als over een eeuw nog één miljard
mensen overblijft hoeveel
kennis blijft dan over ik weet helemaal niet hoe een
toilet te maken giet je
email of boetseer je bak je en op welke
temperatuur
- 2.0122 of zelfs een stoel met een
gat erin die niet door zijn
poten zakt ik heb het nog nooit gedaan
- 2.0123 als er over een eeuw weer evenveel
mensen zijn als twee
eeuwen geleden mogen we dan nog op
de nintendo spelen vraagt
mijn zelfgemaakte zoon
- 2.01231 je moet me helpen zeg ik hem ergens zit verstopt
het geduld om
de wil te ontwennen gebruik
vijf procent
menselijkheid om
de wil te ontwennen
- 2.013 in de zomer verrijzen vliegen uit de walm van een
zondoorbakken beerput in de herfst lusten muizen
achtergelaten halmen en rusten tussen de droogstoppels
krullen zich op tegen een winter van wind en zompig gras
- 2.0131 in de winter vertraagt de maag en verheldert het hoofd
lichaamstemperatuur daalt net als ademhaling en hartslag
er zijn toch geen insecten te eten of vrouwtjes te bevredigen
een egel kan zelfs likstijf lijken. laat hem rusten. zoek zelf rust
kruip onder een hoop bladeren duik naar de bodem van de poel
bescherm je zaad. bescherm je knoppen. stop met werken. rust

- 2.014 vanaf het mangat wordt de beerput geruimd
(is mangat niet ook
het zwarte slurpende gat der
mannelijkheid?)
- 2.0141 omdat alles voortdurend verandert ben ik
twee zonen geworden en vader
drie mangaten die zich tegen
slurpende mannelijkheid moeten leren te verzetten
- 2.02 kleine onschuldige handen plukken
bosbessen en
okkernoten vullen kleine droge
monden kleine onschuldige
handen vlechten
manden zeggen dank u aan
de wilg zeggen tast toe aan
dierbare monden
- 2.021 met mijn mand vol
bessen ga ik
de zelfgemaakte kring af ieder neemt
een handje en likt aan
mijn handpalm
- 2.0211 moeder de angst schijnt onder de bessenstruik om
de wolf af te schrikken
- 2.0212 en onze stront vlokt en brokkelt in het riool
onze stront dobbert en lost op in de rivier
onze stront bevolkt en flirt met de pootjebaderszee
de zee die wij oversteken als was het een greppel
in onze zakken kleingeld en oude sentimenten
- 2.022 en ik slurp de grenzen van het gastrecht op
ik scheid drinkbaar van drek regen van afvalwater
- 2.023 en ik denk nog de orkaan buiten te sluiten
die de stront doet terugzwemmen naar zijn maker
- 2.0231 president slurp jaagt op zijn jonge dag op een dwergolifant
hij verstaat de dieren zingt een aria voor een duingentiaanblauwtje
hengst zich door zijn honger wolft een vleesbrood naar binnen
wapent zich met onderdanen dat maakt de graai licht om te dragen
- 2.0232 president slurp zwaait op zijn rijpe dag met een plastic geweer
en vuurt werklui aan tot de bouw van een houten omheining
hij sluit de tuin op bij zijn zelfgemaakte kinderen en een bal
neuriënd brandt hij met DDT de luizen van de kerstomatenplant

- 2.0233 president slurp zit op zijn oude dag houtig onder een afdak
de brandstapels zijn gedooft ouder nog schijnt de maan en
goedmoedig landt een mug op de strobaal van zijn hoofd
zijn hals steigert om indringer herinnering af te gooien
- 2.0233¹ ik werk samen met wat ik in mijn mond steek:
vruchten, bladen, eitjes, wormen, vlees, aarde
ze blijven wonen hier onder mijn hand in mijn buik
binnengekomen door te ademen. te eten. te vrijen
- 2.024 er wordt gekapt
 er wordt gevangen
 er wordt beschoten
 gevild en gehangen
- 2.025 er wordt verbrand
 er wordt gemaaid
 er wordt bespoten
 geoogst en gegraaid
- 2.025¹ er hoort nu bij
 het aards gemis
 wat overblijft
 is wildnis
- 2.026 wildnis die roest en die ruift
 wildnis die borrelt en barst
 uit de grond korrelt en zoemt
- 2.027 wildnis die hoest en die pluist
 wildnis die uitbreekt en zinkt
 in de kanaalsoep en doet schijten
- 2.027¹ en soms overvalt me aan zee dat
 tweeduizend of drieduizend jaar geleden iemand
 dezelfde golven van op
 dezelfde puimrots zag
- 2.027² maar dan zonder die gele boei en
 dobberende chipszak
- 2.03 ik licht een stokstijve onschuld uit de strop
 ik draai een kleine ritselende onschuld uit de grond
 ik pluk een blozende onschuld van de boom
 ik schep uit de beek ik was mijn handen

- 2.031 en ik heilig dit weldadige geweld
en
en ik heilig de kom en ketel
- 2.032 want in de kom is het veilig
en
in de ketel ben ik uitverkoren
- 2.033 smettelozer dan mijn veenhanden
en
vlekkelozer dan mijn zandtenen
- 2.034 filter ik eetbaar van giftig
en
gist al de wereld van goed en kwaad
- 2.04 mijn onschuldige lichaam koortsiger dan
andere dieren braadt
de schimmels
- 2.05 mijn onschuldige handen beweeglijker dan
andere dieren zepen
de bacteriën weg
- 2.06 zo zijn mijn zwemvliesrestanten prikkelbaar en met
een doods laagje
droogte omzucht ze raken geen
savanne meer verdragen enkel
lucht
- 2.1 wildnis het water dat aan
het kanaal ontdampt en aanvriest tot
wolken wondervormig
de wolken nog even traag gehaast als in
2026 voor christus
- 2.11 drijf neder nederige wolken vernevel
de speelgoedglazuren etalageramen van de Meir verdrijf
de ijsgensters flaneer op
zoek naar
een hoepelrok die bij je
herentrui past
- 2.12 wringt een wolk zich in
een pashokje bidt hij voor zijn
dochter om
een goed rapport voor het blinde
jochie om
een toverbril voor die kouwelijke
buurvrouw om

- steenkolën voor de ongelovige afvallige
doodzieke broer om
barmhartigheid
de verkoopster komt vragen of het past
het pashokje wel zegt hij maar verder heb ik nog altijd het
gevoel dat ik uit
het paradijs verdreven ben en mijn
dochter is zondig omdat ze in
het paradijs geboren is en toch nooit genoeg
kleren heeft
- 2.13 kijk naar de wolken zegt de
verkoopster en zie
Scandinavië; en
eenden
vriendelijke draken; kijk achter de
prijkskaarten
een ribbroek aan dertig
procent kan er een aan vijftig verbergen
zoom aan
zoom trotseren wij de
faillissementsgolf
het water staat ons aan de
kraag maar we noemen ze rijk aan
microplastics
- 2.131 hij piept door de gordijnen: ik neem
het pashokje zegt hij
- 2.14 drijft een kaolo bang cumuluswolkje af dat niet in
zijn eentje durft te gaan slapen niet in een
groep durft te spelen dat niet wil douchen en niets liever doet
dan douchen
het cumulusje is bang dat zijn
vriendjes kaolo hard zullen lachen om
zijn bril
zijn nek
zijn verkleedpak het is bang voor
filmmuziek bang voor
de schoot van de sint hij kleeft aan
moeder de angst als
de burgemeester aan
de lippen van
een ethaankraker